

ὅτι δύναται μὴ ὑπακούσαι, καὶ ὑπακούσας,
μηδὲν ποιῆσαι ὧν θέλεις. ἀλλ' οὐχ οὕτως
ἔστιν αὐτῷ καλῶς· ὅλως δὲ σοι καλῶς, ἵνα
ἐπ' ἐκείνῳ μὴ ᾗ, τό σε ταραχθῆναι.

ΚεΦ. γ'.

Εἰ προκόψαι θέλεις, ὑπόμεινον, ἕνεκα τῶν
ἐκτός, ἀνόητος δόξαι, καὶ ἠλίθιος. μη-
δὲν βούλου δοκεῖν ἐπίστασθαι. καὶν δόξης τι-
σὶν ἔναι τις, ἀπίσται σεαυτῷ. ἴσθι γάρ, ὅτι
οὐ βράδιον, καὶ τὴν προαίρεσιν τὴν σεαυτοῦ

κα-

Salm. habetur; vulgo καὶ fuit; quod cum
sensum parum idoneum efficeret, Wolf. &
Casaub. ἔστω vel ἔη legebant; Paraphr. vero
ἔσται exhibet. Porro vulgo legebatur: ἵνα ἐπ'
ἐκείνῳ ᾗ, τό σε ταραχθῆναι, ex ed. Salm. vero,
τό σε μὴ ταραχθῆναι, vt iam in Argent. appa-
ret, vnde in marg. habet Wolf. Sed ex his
valde impedita sententia existebat; tolerabilior
forte illa, si media verba ὅλως δὲ σοι καλῶς,
quae ipsa demum e Salm. ed. accessere, & vul-
go abfunt, ex aberratione tamen, omittantur.
Sed totius loci fortuna versatur in transposi-
tione partic. negat. vt fecimus: ἵνα μὴ ἐπ' ἐκεί-
νῳ ᾗ, ne in ipsius potestate & libidine positum
sit; nam, qui se ab aliis commoueri & pertur-
bari animo sustinent, eos se aliorum potestati
permittere dicebant; v. inf. c. 28. Viderat iam
Meibom. qui commode laudat locum Anton.
VIII, 56. ἵνα μὴ ἐπ' ἄλλῳ ᾗ, τό ἐμὲ ἀτυχεῖν.

ta posse ipsum non audire; & si audierit, nihil eorum agere, quae velis. at non ita ei bene est; at tibi utique bene est, ut in eius potestate non sit, te perturbari.

CAP. XIII.

Si proficere vis, perfer, ob res externas amens ac fatuus videri. nihil velis videri scire; & si quibus esse aliquis videre, ipse tibi diffidit. scito enim, non facile esse, & voluntatem suam naturae consentaneam

C 4

con-

ἕνεκα τῶν ἐκτός) male habent haec verba interpretes; quid enim est: *propter res externas sustine stultus haberi?* τῶν primum e Salm. ed. in locum suum subiit; vulgo ubique legitur τοῦ ἐκτός, male; nisi eo devenias, excidisse forte verbum: *ἕνεκα τοῦ τῶν ἐκτός ἀμελεῖσαι*. Paraphr. exhibet *παρὰ τῶν* (l. τοῖς) *ἐκτός* & mox *μηδὲν παρ' αὐτοῖς β. ἐκίστασθαι*; ut sint intelligendi *οἱ ἐκτός*, h. *extranei*, vulgus, quod *philosophiae expertus* est; Sed hoc potius difficiliori intellectu verbo substitutum fuit. Ad τὰ ἐκτός etiam Simplicius retulit, mox etiam τὰ ἐκτός hoc cap. repetuntur. sed tum *ἕνεκα* importunum est; vnde Vpton. emendabat *ἕνεκα τῶν ἐντός*, quod & Var. Harriſ. exhibebant; non male. Nilus: *ὑπόμεινον, ἕνεκα τῶν ἐκτός, ἀνδρώπους δόξαι, sustine, homines propter externa in existimatione esse*. Sed factum *ἀνδρώπους* ex *ἀνοῦς*. Si vulgatae

κατὰ Φύσιν ἔχουσαν Φυλάξαι καὶ τὰ ἐκ-
τός· ἀλλὰ τὸν ἑτέρου ἐπιμελούμενον, τοῦ ἑτέ-
ρου ἀμελῆσαι, πᾶσα ἀνάγκη.

Κεφ. ιθ'. α'.

Εἰάν θέλῃς τὰ τέκνα σου, καὶ τὴν γυναῖ-
κα καὶ τοὺς φίλους σου πάντοτε ζῆν,
ἡλίθιος εἶ· τὰ γὰρ μὴ ἐπὶ σοι, θέλεις ἐπὶ
σοι εἶναι καὶ τὰ ἀλλότρια, σὰ εἶναι. οὕτω
κἂν τὸν παιῖδα θέλῃς μὴ ἀμαρτάνειν, μω-
ρὸς εἶ· θέλεις γὰρ τὴν κακίαν μὴ εἶναι κα-
κίαν, ἀλλ' ἄλλο τι. εἰάν δὲ θέλῃς ὀρεγόμενος
μὴ ἀποτυγχάνειν, τοῦτο δύνασαι. τοῦτο οὖν
ἄσκει, ὃ δύνασαι.

β'.

tae insistendum, vel abrupte, vt multa in hoc
libello, dictum censerī debet, pro: *propter re-
rum externarum contemptum*; vt fere Simpli-
c. p. 115. vel explicandum est, *respectu rer. ext.
quod ad res ext. attinet*: vt mihi videtur in
Luciani Nigrino p. 26. positum *τούτου γε ἕνεκα.*
in Tim. p. 162. *ψεύσματος ἕνεκεν.* Synes. epist. 4.
p. 165. *εἰ ὁ Θραξ ἀποστερήσειτο, τῶν χρημάτων
ἕνεκεν.*

ἀνόητος) e Salm. ed. repetiere Meib. & Vpt.
vulgo *ἄνους*. Hafn. etiam ἢ *ἡλίθιος*, Nilus ἢ *ἡλ.*
ἄ. ab iisdem *δοκῶν* abest. Mox Salm. cum Pa-
raphr. *βούλει*, sed & Simpli. *βούλου*. Var.
Har. *καὶ μηδὲν β.*

κἂν

conferuare, & res externas; sed omnino necesse esse, vt, qui alterum curet, alterum negligat.

CAP. XIV. §. I.

Si velis liberos tuos, & vxorem, & amicos; semper viuere, stultus es. nam, quae in potestate tua non sunt, ea in potestate tua esse vis, & aliena esse tua. sic quoque si puerum peccare non vis, fatuus es. vis enim vitium non esse vitium, sed aliud quidpiam. si autem velis, adpetens aliquid, eo non exidere, hoc potes. quod potes igitur, hoc exerce.

C 5.

§. 2.

κἄν δόξης τισὶν εἶναι τις) Paraphr. τι. v. ad c. 24. Argent. κἄν δόξης τινὸς εἶναι τισι, sic intelligendum foret ἄξιος.

ἴσθι γὰρ, ὅτι) ed. Salm. ὡς & mox τὴν προμίσσιν (de quo voc. v. ad c. 4.) εἰαυτοῦ, & ἀλλὰ τοῦ ἑτέρου, hoc etiam Hafn. & Nilus.

Φ. σου πάντοτε ζῆν) Hafn. & Nilus, πάντως, omisso σου & mox; οὕτω καὶ τὸν πᾶσιδα ἐὰν θελήσης. Argent. vero locum ita exhibet: τὰ γὰρ μὴ ἐπὶ σοι εἰ θελήεις ἐπὶ σοι εἶναι, καὶ τὰ ἀλλότρια σὰ εἶναι, μωρὸς εἶ, omiffis, quae in medio sunt. Ad rem cf. Arrian. IV, 5.

δρεγόμενος μὴ ἀποτυγχάνειν) v. ad c. 2.

β'.

Κύριος ἐκάστου ἐστίν, ὁ τῶν ὑπ' ἐκείνου
 θελομένων, ἢ μὴ θελομένων, ἔχων τὴν ἐξου-
 σίαν εἰς τὸ περιποιῆσαι ἢ ἀφελῆσθαι. ὅστις
 οὖν ἐλεύθερος εἶναι βούλεται, μὴτε θελέτω
 τι, μὴτε φευγέτω τι τῶν ἐπ' ἄλλοις. εἰ
 δὲ μὴ, δουλεύειν ἀνάγκη.

Κεφ. ιβ'.

Μέμνησο, ὅτι, ὡς ἐν συμποσίῳ, δεῖ σε ἀνα-
 στρέφῃσθαι. περιφερόμενον γέγονέ τι
 κατὰ σε· ἐκτείνεις τὴν χεῖρα, κοσμίως με-
 τάλαβε. παρέρχεται· μὴ κάτεχε· οὐκ ἔ-
 ηκει· μὴ ἐπίβαλε πόρρω τὴν ἕρξιν, ἀλλὰ
 περιμενε, μέχρις ἂν γένηται κατὰ σε. οὕτω
 πρὸς τέκνα, οὕτω πρὸς γυναῖκας, οὕτω πρὸς
 ἀφ-

κύριος) cf. Arrian. II, 2, f. Nilus cum' Hafn. ἑκα-
 στός τίς ἐστίν abest ab illo ἢ μὴ θελομένων, &
 τὴν ante ἐξουσίαν.

ὅτι ὡς ἐν συμποσίῳ δεῖ σε α.) Regius cum ed. Salm.
 ὅτι ἐν' σ. σε δὲ α. vitiose: Ita & Politia-
 nus in suo habuit, dum verteret: *memento*
oportere te in conuiuio versari.

περιφερόμενον) vt & apud nos solent lances
 cum carnibus circumferri. Lucian. hac voce
 corruptus esse videtur Merc. Cond. T. I. p. 467.
 vbi vulgo τῶν περιφερομένων.

κασ-

§. 2.

Cuiusque dominus is est, qui ea, quae ipse vult, aut non vult, potestatem habet vel conferendi vel auferendi. quisquis igitur liber esse vult; nec velit quicquam, nec fugiat, ex iis, quae in aliorum sunt potestate: alioquin seruire necesse est.

CAP. XV.

Memento oportere te, tanquam in conuiuiuo versari. aliquid, quod circumfertur, ad te deuenit; porrecta manu modeste percipe. praeterit; ne detineas. nondum venit; ne longe adpetitionem extendito, sed expecta, donec ad te venerit. sic erga liberos te gere, sic erga vxorem, sic erga magistratus, sic

κοσμίως μετάλαβε) Lucian. Cynic. p. 720. T. II. Ἐν δὲ τῶν ἔγγιστα κειμένων ἐπιλεξάμενος, ἰκανῶς ἔχον (ita lege e Cod. Gorlic. h. ὅν vti Cl. Gesnerus coniecerat) πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν, τοῦτο ἐσθίου (l. ἐσθίει, ex eod. Cod.) κοσμίως. h. *modeste; sobrie, decenter.*

μὴ κάτεχε) Paraphr. *μὴ κατὰ τρεχε*. Sed huius, nisi cum aliis conspiret, nulla auctoritas. Etiam Simplic. p. 122. *κάτεχε* tuetur.

μὴ ἐπίβαλλε πρόβω τὴν ὄρεξιν) Seneca de Tranqu. an. c. 9. *Non sunt cupiditates in lon-*
gin-